

دروگران قیامت چند دسته اند؟

انسان با همه وجود باید مواظب باشد زرق و برق امور مادی و ظاهر دل فریب اجناس، او را از زراعت برای آخرت غافل نکند و به هوا و هوس و شهوات نامناسب دچار ننماید و از شاهراه هدایت به درکات انحراف و ضلالت نیندازد.

خبرگزاری مهر- انسان با همه وجود باید مواظب باشد زرق و برق امور مادی و ظاهر دل فریب اجناس، او را از زراعت برای آخرت غافل نکند و به هوا و هوس و شهوات نامناسب دچار ننماید و از شاهراه هدایت به درکات انحراف و ضلالت نیندازد. در صحنه با عظمت قیامت بیش از دو دسته دروگر وجود ندارد: دسته ای که نگاهشان به دنیا زمانی که در دنیا بودند نگاهی صحیح و درست بود و بر پایه آن نگاه دنیا را مزرعه آخرت به حساب آوردند و به همین سبب همه توان و همت خود را برای کاشتن بذر ایمان و عمل و اخلاق به کار گرفتند و در قیامت کشته خود را که به صورت خشنودی حق و بهشت جلوه می کند درو می کنند و تا ابد از این محصول شیرین بهره می گیرند.

دسته ای که نگاهشان به دنیا زمانی که در دنیا بودند نگاهی باطل و نادرست بود و بر پایه آن نگاه دنیا را جز خانه ای برای خوشگذرانی و شکم چرانی و شهوترانی نمی دیدند؛ و به همین خاطر همه توان و همت خود را برای پاشیدن بذر گناه و معصیت و تجاوز و ستم به کار گرفتند، و در قیامت کشته خود را که به صورت خشم و نفرت حق و هفت دوزخ و آشکار می شود درو می کنند و تا ابد از این محصول تلخ و ناگوار را با ذلت و خواری می چشند و کسی هم آنان را برای نجات از این وضع ناهنجار یاری نمی دهد و دست شفاعت به سویشان دراز نمی کند و بار آنان را به دوش خود بر نمی دارد. چنان که در قرآن مجید آمده "و لا تزر وازره وزر اخری"؛ و هیچ کس بار گناه دیگری را به دوش نمی کشد.

آری قیامت روز عدل و انصاف و حساب و میزان است و جز نور اسماء و صفات حق و حسنات اخلاقی نوری در آن پرتو افشانی نمی کند. تمام قدرت و همه شوکت در آن روز در اختیار خداست و خدا در آن روز با همه بندگان به عدل و انصاف و لطف و کرم و محبت رفتار می کند و کسی را مجبور نمی کند که برای نجات کسی باری از گناه آن کس را به دوش خود بردارد، بلکه هر خلاف کاری در گرو اعمال خود است به جز اهل ایمان که حر و آزادند و باری بر دوش ندارند. در آن روز تمام وسایل نجات از بدکاران قطع می شود و آنان برای رهایی خود از عذاب هیچ وسیله ای نمی یابند ولی اهل ایمان برای نجات سریع خود وسایلی چون ایمان و عمل و به ویژه حسنات اخلاقی و شفاعت شفیعیان را در اختیار دارند.

قرآن درباره بدکاران که راهی به هیچ وسیله ای ندارند در سوره بقره آیه 166 می فرماید: آنگاه که سردمداران (کفر و شرک و سرکشان و طاغوتیان) از پیروانشان بیزاری می جویند؛ عذاب را مشاهده می کنند و میانشان پیوندها (و همه وسایل نجات) بریده می شود.

فرار از همدیگر در قیامت

کتب شیعه و اهل سنت از پیامبر روایت کرده اند که مادری با فرزندش که هر دوی بار گناه سنگین دارند وارد عرصه قیامت می شوند. مادری که کانون مهر و محبت و عشق ورزی به فرزند است، مادری که برای فرزندش حاضر است از شیر جانش به فرزند شیر دهد، مادری که برای نجات فرزندش از آسیب و بلا حاضر است خود را به هر آب و آتشی بزند، مادری که ضرب المثل مهر و محبت است؛ این مادر در قیامت به فرزندش می گوید: به یاد داری نه ماه تو را در شکم خود حمل کردم و دو سال در آغوشم به تو شیر دادم و چگونه در هر موقعیتی از تو نگهداری و حفاظت کردم و برای به ثمر رسیدن چه رنج هایی را تحمل نمودم، اکنون بیا مقداری از بار گناه من را به پرونده خود منتقل کن تا مرا به دوزخ نبرند. ولی فرزند با شنیدن این پیشنهاد از مادر می گریزد و فرار را بر قرار ترجیح می دهد تا دیگر بار این پیشنهاد را نشوند.

قیامت روزی است که انسان بدکار از برادر و پدر و مادر و همسر و فرزند خود می گریزد. ولی شایستگان در قیامت به سوی یکدیگر می روند و از دیدن و شناخت یکدیگر مسرور و شاد می شوند و با هم در سایه رحمت حق اجتماع می کنند. و آنان که از سرمایه های معنوی بیشتری برخوردارند از برادران و خواهران دینی خود در پیشگاه حق شفاعت می کنند و خدای مهربان شفاعتشان را می پذیرد.

دنیا مزرعه آخرت

از آیات قرآن و روایات استفاده می شود که خدای مهربان دنیا را برای بندگان به منزله مزرعه و کشتزار برای آخرت قرار داده است. انسان باید در سایه تعالیم وحی و هدایت انبیاء و امامان چند روزی که در دنیا است مانند زارعی عاقل و دهقانی بصیر بذر ایمان و عمل صالح و حسن خلق را در این کشتزار بپاشد و پس از ورود به آخرت بهترین محصول و میوه را که رضای حق و بهشت جاوید

انسان با همه وجود باید مواظب باشد زرق و برق امور مادی و ظاهر دل فریب اجناس عناصر او را از زراعت برای آخرت غافل نکند و به هوا و هوس و شهوات نامناسب دچار ننماید و از شاهراه هدایت به درکات انحراف و ضلالت نیندازد که اگر چنین شود از وجود او موجودی چون فرعون و قارون و نمرود و شداد و معاویه و یزید ساخته می شود.

آنان که با بی خبری از حقایق و جهل به معارف و جدای از هدایت حق زندگی می کنند منتهای آرزو و آخرین هدف و تنها مقصدشان دنیاست و ماورای آن چیزی را نمی بیند. آنان با چنین اندیشه ای یقیناً گرد حقایق نمی گردند و به شجره طیبه ایمان وصل نمی شوند و عمل صالحی را انجام نمی دهند و به مکارم اخلاقی آراسته نمی گردند. وجودشان از نظر سیرت و حرکات از هر حیوانی حیوان تر و از هر درنده ای درنده تر و از هر شیطنی خبیث تر است. اتصال به چنین دنیایی با چنین نگاه و برداشت و اندیشه ای عامل تخریب انسانیت و از دست دادن آخرت آباد و محروم ماندن از فیوضات حضرت رب الارباب و مردود شدن از رحمت حق و دچار شدن به پوچی و پوکی و بر باد رفتن استعدادهای معنوی و سقوط در منجلاب معاصی و ورود به هلاکت ابدی و بازماندن از سعادت و خوشبختی همیشگی و سرمدی است.